

Kritik mot Migrationsverket angående ifrågasatt brott mot tystnadsplikt m.m.

Anmälan

I en skrivelse den 24 april 2006 anmälde AA, som ombud för BB, Migrationsverket. Han uppgav att Migrationsverket hade besvarat brev från en man som hotade BB och därigenom avslöjat att hon befann sig hos verket i Sverige. AA ansåg att verket brutit mot sin tystnadsplikt. Han uppgav också att hotet från mannen hade föranlett Migrationsverket att flytta henne till en annan flyktingförläggning.

AA klagade också på Migrationsverkets beslut i BB:s ärende om uppehållstillstånd.

Utredning

Migrationsverkets handlingar i BB:s asylärende m.m. hämtades in.

Migrationsverket anmodades därefter att göra en utredning och yttra sig beträffande vad som hade anförts i anmälan om att verket brutit mot tystnadsplikten.

I yttrande den 28 augusti 2006 anförde verket, generaldirektören CC, följande.

Bakgrund

Med anledning av inkommande e-brev från en privatperson som ville ha och lämna uppgifter om en asylsökande kvinna lämnade Migrationsverket vid skilda tillfällen ut uppgift dels om vilken enhet som fått e-brevet för besvarande, dels adressen till ifrågavarande enhet.

Kommentar

Uppgift om vilken enhet som har att besvara ett enskilt brev till Migrationsverket omfattas inte av sekretess. Inte heller gäller sekretess för uppgifter om adresser till våra enheter. Den som vänder sig till Migrationsverket med frågor måste kunna få besked om vilken enhet eller tjänsteman som har att besvara frågan. Däremot lämnar Migrationsverket inte ut uppgifter om bl.a. enskilda utlänningars adresser, eftersom sådana uppgifter omfattas av sekretess enligt 7 kap. 14 § andra stycket sekretesslagen (1980:100).

Det anförda innebär att uppgifter i Migrationsverkets diarium om att någon har lämnat in en ansökan eller skrivit ett brev till verket inte omfattas av någon

sekretessregel. Innehållet i en ansökan eller en annan handling kan naturligtvis omfattas av sekretess enligt den nämnda bestämmelsen.

Av offentlighetsprincipen följer att en uppgift om att en person har skrivit, t.ex. en ansökan, till en svensk myndighet inte kan hållas hemlig. Den ordningen är en förutsättning för att en sekretessprövning skall kunna göras; den som ställer frågan måste kunna få besked om vart han eller hon skall vända sig för att få svar på frågan om handlingen eller uppgiften kan lämnas ut (jfr 2 kap. 12 § tryckfrihetsförordningen).

AA lämnades tillfälle att kommentera remissvaret, men hördes inte av.

I ett beslut den 6 juli 2007 anförde *JO Berggren* följande.

Bedömning

Bestämmelser om sekretess till skydd för utlänningar finns i 7 kap. 14 § sekretesslagen (1980:100). Sekretess gäller enligt första stycket för uppgift som rör utlänning, om det kan antas att röjande av uppgiften skulle medföra fara för att någon utsätts för övergrepp eller annat allvarligt men som föranleds av förhållandet mellan utlänningen och utländsk stat eller myndighet eller organisation av utlänningar. Enligt paragrafens andra stycke gäller sekretess i verksamhet för kontroll över utlänningar och i ärende om svenskt medborgarskap för uppgift om enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till den enskilde lider men. I verksamhet för kontroll över utlänningar gäller sekretess också för anmälan eller annan utsaga av enskild, om det kan antas att fara uppkommer för att den som har gjort anmälan eller avgett utsagan eller någon närstående till honom eller henne utsätts för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs. Beträffande beslut i ärende som avses i detta stycke gäller sekretessen dock endast för uppgifter i skälen.

Av handlingarna i ärendet framgår att en man som uppgav sig vara BB:s make i flera likalydande brev till olika enheter inom Migrationsverket begärde att myndigheten skulle vidta åtgärder i avsikt att återsända BB till Nigeria för att hon där skulle straffas för bigami. Innehållet i brevet hade en hotfull underton. I ett e-brev den 18 oktober 2005, som enligt vad som framgår av handlingarna kom in till ”Upplysningen” hos Migrationsverket, hänvisade mannen till de brev som han tidigare hade skickat. En tjänsteman hos ”Upplysningen” svarade honom i ett e-brev samma dag att verket hade tagit emot brevet och att kvinnans ärende handlades vid myndighetens enhet i Hedemora samt att brevet skulle skickas vidare dit. Mannen gjorde därefter via e-brev en förfrågan angående adressen varefter samma tjänsteman lämnade uppgifter om adressen till enheten i Hedemora.

Som verket har anført omfattas adressuppgifter rörande asylsökande normalt av sekretess enligt 7 kap. 14 § andra stycket sekretesslagen (se RÅ 1987 not. 74 och RÅ 1992 not. 49).

Uppgifter om i vilken ort ett asylärende handläggs ger naturligen en tydlig indikation om i vilken ort den asylsökande vistas. I detta fall hade den brevskrivande mannen inte gjort någon förfrågan om var BB:s asylärende

handlades. Med hänsyn härtill och med utgångspunkt från att asylsökandes adressuppgifter omfattas av sekretess finner jag det för min del anmärkningsvärt att tjänstemannen lämnade upplysningar om handläggningsorten. Även om jag inte bestämt kan hävda att dessa uppgifter omfattades av sekretess är jag således kritisk till handläggningen.

Vad verket har anfört i övrigt rörande offentlighetsprincipen föranleder i detta sammanhang inte något uttalande av mig.

Jag har noterat att BB och hennes son genom ett beslut den 13 juni 2006 beviljades permanent uppehållstillstånd.

AA:s klagomål i övrigt föranleder inte någon åtgärd av mig.

Ärendet avslutas.